

GELİŞİM

RÜZGARI

ESKİŞEHİR
GELİŞİM OKULLARI

5. SAYI

"ZAFER, ZAFER
BENİMDİR DİYEBİLENİNİDİR."

K. Atatürk

18 MART

ÇANAKKALE
ZAFERİ

Kutlu Olsun

İKAYE
ŞİİR

EN ÇOK SATAN KİTAPLAR | EDEBİYAT
YAZARLAR

BANDIRMA

ÇANAKKALE

Çanakkale Savaşları, yüzyılımızın en büyük savaşlarından birisidir. Birinci Dünya Savaşı'nı galip bitirmek isteyen düşman devletler, gemileriyle Çanakkale Boğazı'nı geçip İstanbul'u almak istiyorlardı.

Çanakkale Zaferi, dünya tarihinde bir dönüm noktası olmuş, tarihin akışı üzerinde Türk Uluu, belirleyici bir rol oynamıştır.

Millet olma bilincinin tohumlarının atılarak, Kurtuluş Savaşı'nın kazanılmasına zemin hazırlayan, bir prestij ve azmin mücadelesidir.

Çanakkale Muharebeleri, 1. Dünya Savaşı'nın en önemli ve hassas bölümünü teşkil eder.

Çanakkale Savaşı, ordumuzu zafere taşıyan Mustafa Kemal gerçeğini ortaya çıkarmış, milletimiz, yaklaşık 250 bin evladını bu savaşta şehit vermiştir.

Mukaddes vatan toprakları için, canlarını seve seve vererek; bir ulusun kaderini değiştiren, vatanımızı, istiklalimizi, sarsılmaz imanları, eşsiz cesaretlerine borçlu olduğumuz, aziz şehitlerimiz, dünyada eşi benzeri olmayan bir destan yazmıştır.

18 MART ZAFERİ

Çanakkale Zaferi; Türk'ün şanlı destanı,al bayrağın dalgalandığı o güzel gün... Aklıma geldikçe heyecanlanıyorum. Olmasaydınız, olmazdık...

Orada kahramanlarımız canlarını dişlerine takarak o zamanın "Hasta Adam"ı için mücadele ettiler. Ne cesaret!Hayal etmekte bile zorlanıyorum. Nasıl mümkün olabilir? Karşı tarafta zamanın en güçlü devletleri, en ileri teknolojideki gemileri ve orduları vardı. Bizimse sadece bazı ilkel toplarımız, geçmiş zamanda bize karşı kullanılan mayınlar ve inanç, yiğitlik, vatan sevgisi ile coşan askerler..

Çok emindi o tek dişi kalmış canavarlar ama ummadık taş baş yarar.

İstememişlerdi bizi. İstememişti İngiltere, Yunanistan, Fransa... Sonuçta amaçları bitirmektir bizi. İstanbul'u, Çanakkale'yi alacaklarına eminlerdi. Ne ego... Kutlama yapıyorlardı. Zafer kutlaması! Savaştan önce hem de... E minlerdi. Ancak öbür tarafta hesaba katmadıkları çok önemli bir şey vardı. O da vatan sevgisi... Biz Türkler böyleyiz işte.En acınası durumda bile elimizden geleni yapar,koruruz vatanımızı.

Ve girdiler boğaza,ellerini kollarını sallaya sallaya... Bizim kahramanlarımız biliyorlardı kazanacaklarını. Taşdılar topları, döşediler mayınları. Ve oldu... Kazanıyorlardı! En güçlü gemileri zarar görmüş İtilaf devletleri zor kurtardılar kendilerini.

Bizim de çok kaybımız olmuştu. Ancak düşmanın o kaçıışını görmeye değdi. En güzel andı o... Zaferin,kahramanlığın manzarası.

Türklerin şanlı günü,18 MART!

ELİF UZ

İSTİKLALDEN İSTİKBALE

18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ

Çanakkale

“Bastiğın yerleri toprak geçmeyerek tanı!”

Bu yaşadığımız topraklar için dökülen kan vatanımıza olan sevgidir. Öleceğini bile bile savaşımaya giden her yaştan insan, vatani için canını vermeye hazırды. Düşmanlar gemilere binlerce askerle saldırdı. Biz içimizdeki vatan sevgisiyle topraklarımız için savaştık.

Özgürlüğünü, vatanını düşmanların eline vermek yerine canını vermeye razı olan bir milletin torunlarıydık biz. Vatani için düşmanla savaşımaya giderken gözünü bile kırpmayan, vatani uğruna şehit olan, bir avuç toprak için canını veren bir milletin torunlarıyız.

Yaklaşan düşmanı geri göndermek için bir insanın taşıyamayacağı kadar ağır topu taşıyan Seyit Onbaşı'nın; okulunu, anasını, çocuğunu bırakıp vatani için savaşımaya giden Mehmetçiklerin torunlarıyız biz.

Cepheden cepheye vatani için savaşan, bir avuç toprak için canını veren Mehmetçiklerimizi bir yıl daha saygı ve sevgiyle anıyor; bizlere bıraktıkları bu vatana, toprağı sıksan şüheda fışkıracak topraklarımıza gözümüz gibi bakacağımıza söz veriyoruz. Bize bırakılan bu toprakları kanımızın son damlasına kadar koruyacağımıza ant içiyoruz.

ELİF TAŞÇI

MİLLETİN GÖLGESİNDE UMUDUN SESİ...

Sene 1915 hava bir insanın kanını donduracak kadar soğuk. Halk aç ve susuz, çocuklar evlerine kapanmış ağlıyor. Bense ninemin baş ucunda duvardaki tabloya bakıyordum. Ninem buruşmuş kuru elleriyle saçımı okşuyor, genizden gelen hırıltılı sesiyle adeta kulağa bir ninni gibi geliyordu.

Nine şu tablodaki adam da kim? diye sordum merakla ninemin eteğini çekiştirerek.

Ah çocuk, o senin babandır. Yiğit bir babadır o! Boğazındaki hırıltı artmıştı ve gözü dolmuş camdan dışarı bakıyordu.

Babam mı? Onu hiç görmedim. Böyle yiğit baba mı olur? Neden anamın yanında değil nine?

Babam mıydı şimdi o duvardaki adam? Kara saçları gür bir şekilde dağılmış geniş omuzlarıyla sert bir şekilde bakıyordu. Bir kahraman olmalı diye düşünüyordum eskiden ama hiç sormaya cesaret edememiştim şimdiye kadar. Bizde sormak o zamanlar ayıptı, yasaktı. Ninem elindeki mendille şöyle bir yüzünü sildi. Sedirin ucuna kayarak beni yanına oturttu. Yüzündeki çizgiler daha çok belirginleşmişti şimdi.

Ah yavrum senin baban Çanakkale’de düşmanlarla omuz omuza çarpışıyor. Toprağı için ölümü göze alıyor. Şunu unutma yavrum gerçek bir baba ailesini değil, vatanını düşünür. Şu an ananın yanında olmaması kötü değil bilakis şerefli topraklarımız için kan dökmesi mertçe bir davranıştır. Göğsünden bir fotoğraf çıkardı. Tablodaki o adam ve yeni doğmuş bir bebeğin fotoğrafıydı.

Bak bu babanla senin fotoğrafın .Ah keşke burada olsaydı baban da yetim kalmasaydın. Asker olsun bu çocuk derdi sana. Asker olsun da vatanımız için savaşsın!

Şu yaşıma kadar tanımadığım o adam asker ol bana demişti.

Asker ol, Çanakkale’de demiştin nine. Nasıllar iyiler mi? Ne zaman döner?

Ninem : “Allah bilir.” diye fısıldadı. Yavaşça bir eliyle de tesbihini çekiyordu.

Çok kişi öldü yavrum nice canlar veriliyor şimdi. O Allah’ın cezası düşmanlar her fırsatı kolluyor. Bu yağmur askere acımaz. Bu güneş var ya askere acımaz. Düşman da acımaz işte yavrum. Askere acımazlar merhamet göstermezler yavrum. Ninemin zaten var olan mahzun yüzü anlattıklarından sonra daha da körüklenmişti sanki. Gözlerim dolmaya başlamıştı birden. Babam şu anda canla başla düşmanlarla savaşırken ben burada oturmuş tüm bu olanları yeni öğreniyordum. Bilsem giderdim Çanakkale’ye bu vatan bizim, bu toprak bizim! Diye bas bas bağıırdım belki. Cephan taşı edebildiğim kadar dua ederdim Allah’a.

Nine niye burada duruyoruz? Babam Çanakkale’de. Amcalarım, dayılarım, abilerim Çanakkale’de. Biz niye buradayız nine?

Ninem oturduğu sedirden doğruldu. Önce öksürdü elindeki mendille mendilden akan kanı hızlıca cebine sakladı. Titreyen çenesiyle kimseye ellet-tirmediği bohçasını bana uzattı. Bunun içinde bir hayli para var. Baban gittikten sonra biriktirmeye başlamıştım ne olur ne olmaz diye. Al bu parayı oku! Eğitim alınmadan asker mi olunurmuş hiç. Git oku ve baban gibi asker ol! Benim ecelim kapıda anan desen dili yok konuşmaz. O yüzden yavrum fırsat varken git ve oku.

Yıllar ardı ardına uzandı. Dokuz yıl geçti aradan. Nineme uydu asker oldum. Savaş yıllarında cephaneler taşıdım. Nice onurlu insanlarla karşılaştım bir bilerseniz. Hala aklımdadır. Ya Allah diye haykırdıkları. Ama şu askerliğin yegâne özelliği umut vardır ya hani insanı ayağa kaldıran.

O ses... Ah ne acı sestir! Savaş meydanında aradım babamı durmadan. Belki bir umut gelir görürüm.

Baba, bak asker oldum diye sarılırım boynuna. Ama olmadı. Görmedim. Onun yerine her Mehmetçiğe sarıldım, yardım ettim durmadan. Aldık, savaşı kazandık. Düşmanlar gerisin geri kaçtılar korkarak. Ama biz korkmadık. Anamız, babamız öldü vah demedik; savaştık. Kardeşlerimiz öldü gıkımız çıkmadı.

Ama olsun vatan sağ olsun..!

ECRİN NAZ YILDIZ

İSTİKLAL MARŞI ve TÜRK MİLLETİ

Toplumu bir arada tutan değerler vardır. İnsanların ortak değerlere sahip olmaları, onları benimsedikleri kavram ve olgular etrafında birleştirerek yek vücut halinde hareket etmelerine müsaade eder. Bu değerlerin manası, toplumu kuru kalabalıktan kurtarıp üstün bir birliktelik bilincine yükseltmesidir.

İstiklal Marşımız ise aziz Türk milletinin değerler denizinin kalbidir, dilidir. O şiir ki Türk milletinin bağımsızlık ve özgürlük türküsüdür. Milletimizin yürek atımıdır.İstiklal Marşımızın şekillendiği acı dolu günleri anlatan kutsal bir destandır.Onun hep bir ağızdan söylenmesi egemenliğimizin birlikte haykırılmasıdır.Haykırıldığında tüylerimizin diken diken olması, yüreğimizdeki ateşin büyümesi, millet olma bilincimizin ve inancımızın kendisidir.

İstiklâl Marşımız yüreklerimizdeki heyecan, inancımızdaki masumiyet, bileğimizdeki kuvvet ve alınlarımızda yanan gururdur.

Aç gözlü devletler başka milletlerin bağımsız olmasını istemez. Manası tek tek bireyler içinde milletler içinde çok değerli bir kavram. Bireyin özgür olabilmesi içinde yaşadığı toplumun özgür olabilmesine bağlıdır. Bu yüzdendir ki İstiklal Marşımız bu yüce değerlerin manzum bulmuş halidir.Ettiğimiz yeminlerin şiir formudur.İstiklal Marşımız şanlı geçmişimiz, istikbalimiz ve mavi geleceğimiz için yazılan bir sözleşmedir.Türk milletinin yüreğine dil olur.Yani İstiklal Marşımız bütün Türk evlatlarının kınası, gönlündeki yarası imanındaki karasıdır.

İstiklal Marşı'nın kelimelerindeki derinlik karşısında nazmın sınırları çatlayacak gibi gerilir. İncelendiğinde bunu görebiliriz. Marşta kullanılan sözcükler sanki Selimiye'nin duvarına konmuş taşlar gibidir. Teki bile kaldırılamaz. Kaldırılsa cami ayakta kalmaz. Muhteşem bir orkestradır marşımız, muhteşem bir şefin elinde yaratılmıştır. Dinleyici olan Türk milletin'in duygusu vardır içinde. Karadeniz'de kemençesiyle; Doğu'da tarıyla, meyiyle; Ege'de kabak kemanesiyle; Güney'de bulgarıyla bir orkestradır. İstiklal marşımız Türk milletin'in yaşama azmi, hayatta kalma mücadelesi ve Tanrı'ya kul olma sevdasıdır.

İstiklal Marşımız Taceddin Dergahı'nda yazılmaya başlanmıştır. Yakınlarda Yunan top sesleri duyulmaktadır ama bu bile marştaki buram buram kokan zafer ümitlerini yok edememiştir. M. Akif Ersoy geçmişteki şairlerden çok farklıdır. O vatani parça parça olarak değil de bir bütün olarak sevmiştir ve böyle bilmiştir. Geçmişte bazı şairler şiirlerinde sadece İstanbul'u vatan kabul etmişlerdir. Geri kalanı ise toprak olmaktan öteye gidememiştir.

Kurtuluş Savaşımızı kimlere karşı ne şekilde verdik bilmeliyiz. Bu millet dünya tarihinde bir ilk olarak anti-emperyalist mücadeleyi kazanmış, ateş başka milletlere sıçramıştır. Hür dalgalanan bayrağımızın gölgesinde İstiklal Marşını gönülden benimseyen nesiller nasıl bir kökten geldiklerini anlarlar. Bu şiir Milletin ümidini kaybetmeye başladığı bir anda, "Felaketler milletin geleceğini tayin edemez, millet felaketlerin şaşkınlığından kurtulur, kendini toparlayabilirse; yaraları sarar, acıları dindirir ve kaybettiklerini kaybettiği yerde tekrar bulur" düşüncesiyle filizlenmiş.

Büyük şair M. Akif Ersoy'a ne kadar saygı sunsak azdır.

Yazımı Üstat Ersoy'un duasıyla bitirmek istiyorum :

"Allah bu millete, bir daha İstiklal Marşı yazdırmazın."

FRANZ KAFKA

DÖNÜŞÜM

BİR SABAH UYANDIĞINIZDA FARKLI BİR VARLIĞA DÖNÜŞMÜŞ OLSAYDINIZ NEYE DÖNÜŞMEK İSTERDİNİZ, NEDEN?

Benim dönüşümüm, hayvanlar arasındaki en zeki ve sinsi olan tilki olabilirdi. Çünkü insan nasıl yaşıyorsa o tür bir canlıya dönüşür bence ve dönüşüm kitabı bunu çok iyi örnekliyor. Tilkiye dönüşmek aslında hayatımda hiçbir şey eksiltmeyeceği gibi azaltmazdı da. Yani çok bir değişiklik olmazdı. Hayatımda sembolize edeceği şey ise sadece başka bir canlıya dönüşmek ve onun gözünden hayatı yaşamak olurdu. Toplum içerisindeki tanınışım ve kişilik özelliklerimin insanlar tarafından çok fazla değişeceğini düşünüyorum.

TÜRKER AĞAOĞLU, 9.SINIF/1.GRUP

Açıkçası insan olmaktan gayet memnunum ama illa bir şeye dönüşecek olsam okyanus olmak isterdim. Çünkü çok geniş bir alan kaplıyor ve içinde çok çeşit canlılar barındırıyor. Onların hepsini görmek isterdim. Bu dönüşüm tam olarak neyi simgelerdi bilmiyorum ama belki şöyle bir şey olabilirdi: ben duygularımı dışarıya çok fazla belli etmeyen biriyim ama okyanus fırtınalı havalarda dalgalanıyor, güneş açınca duruluyor. Bu şekilde ne hissettiğimi daha rahat açıklayabilirdim diye düşünüyorum. Ancak okyanus olmak istememin asıl sebebi Dünya'nın her yerinde var olup her yeri görebilmektir.

RÜYA KARABULUT, 9.SINIF/1.GRUP

Fotoğrafa dönüşmek isterdim. Bazı anlar vardır; o anlarda kendimizi çok mutlu, güvende ve iyi hissederiz. Keşke bu anda donup kalabilsem deriz. İşte ben de tam olarak bunu isterdim. Hayatın sıkıntılarından uzaklaşıp hep öyle bir noktada kalmak güzel olurdu.

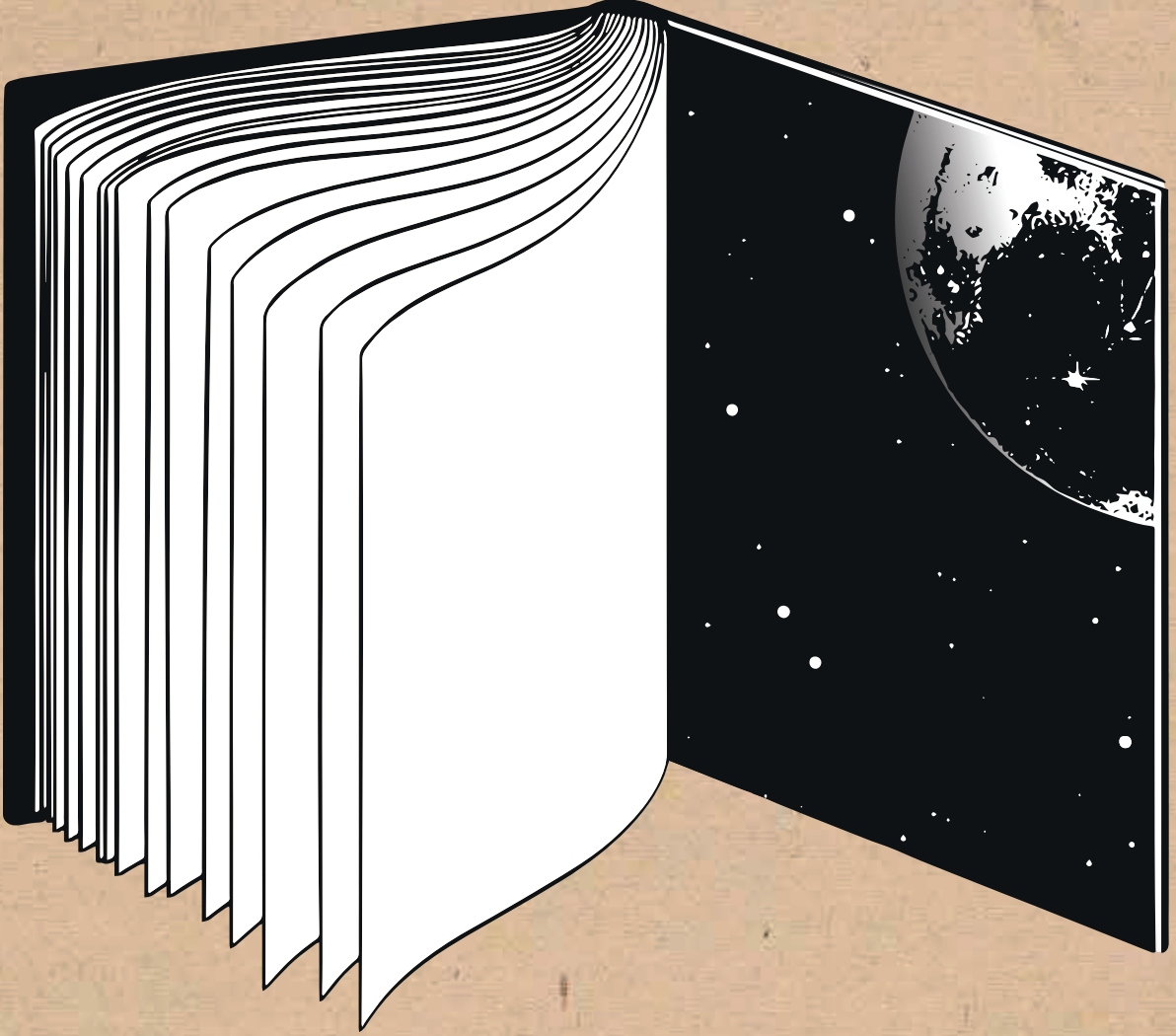
ZEYNEP UZ, 9.SINIF/1.GRUP

Bir sabah uyandığımda yırtıcı bir kuşa dönüşmeyi isterdim. Hepimiz hayatlarımıza baktığımızda şemsa örneğinde uç bir şekilde gördüğümüz gibi büyük bir sistemin içindeki sıradan bir çarktan ibaretiz. Benim bu dönüşümüm de monoton hayatın dışına çıkıp özgürleşmeyi temsil ederdi. Düşüneceğim varlık olarak yırtıcı bir kuş seçmemin nedeni ise bu özgürleşme sürecini daha mümkün kılabileceğini düşünmemdi.

MERT GEREN, 9.SINIF/1.GRUP

GENÇ YAZARIMIZA “ÖZGÜR PENCERE ÖZEL ÖDÜLÜ”

Özgür Pencere Çocuk ve Genç Kalem Öykü Yarışması 19 yıldır sosyal sorumluluk kapsamında gönüllülük ruhuyla düzenlenir. Her aşamasında farklı yaş gruplarından pek çok kişinin öyküleri kayıt altına alınır ve düzenlenir. Ön okumalardan geçen öyküler jüri üyesi değerli yazarlarımıza, edebiyatçılarımıza ulaştırılır ve değerlendirmeleri yapılır. Özgür Pencere Çocuk Ve Genç Kalem Öykü Yarışması 19 yıldır seçilen öykülerin kitaplaştırılmasından ödül töreninin düzenlenmesine kadar temeli gönüllülük olan bir sosyal sorumluluk çalışmasıdır.

Bu yıl 19. kez düzenlenen Özgür Pencere Çocuk ve Genç Kalem Öykü yarışması sonuçlandı. 9. Sınıf öğrencimiz İpek Duyuk “Adsızlar” öyküsü ile “Özgür Pencere Özel Ödülü” almaya hak kazandı.

ADSIZLAR

Kalktı yatağından pijamalarıyla. Camda dışarı bakıp güneşin çoktan doğduğunu gördü. Çok da geç yatmamıştı aslında ama uykusu vardı her zaman. Sıkılıp bunaldığında ya çıkardı balkonuna ya da atardı kendini yorganının sıcak kollarına. Bağırışlar duydu aşağından, yoksa kalkar mıydı ruhu bu kadar yorgunken? Tartışıyordu aşağıdaki adsızlar. Bilmiyordu ki isimlerini, hem bilseydi de söylemezdi... Onların adı balkondan geçtikleri, hayatlarının küçük bir bölümünde onlar bilmesine de adları yok olurdu birkaç dakikalığına.

Kalktı yatağından. Kendine baktı. Dağılmış kısa, dalgası bozuk saçlarını gördü. Şişik gözleri ve sadece uyandıktan sonra beğendiği düz karnına baktı. Fiziği dışarıdan bakıldığında güzeldi aslında. İnce bir beli, sıkı kalçaları ve küçük göğüsleri vardı. Ama hiçbir zaman kendine yeterli gelmemişti. Tekrar baktı aynaya. Bu sefer daha detaylı. Sıkı kırmızılaşmış sivilcelerini, yüzündeki lekeleri... Çıktı ağır adımlarla, banyosundan balkonuna yürüdü yavaşça. Severdi balkonları. Tanımadığı bir sürü insan, bir sürü hayat geçirdi gözünün önünden. En doğal halleriyle görürdü insanları. Bir kere görür ve unuturdu. Baktı balkondan, önünce duran evlere, kışın bahçesinde şortuyla ip atlayan çocuğu getirdi aklına.

Balkonda görmüştü onu da ilk kez. İp atlardı hep bahçesinde. Havanın soğukluğuna aldanmadan şortuyla çıkardı bahçesine. Onun sayesinde başlamıştı zaten bu balkon sevdası da. Her gün çıkıp bakardı ip atlıyor mu diye. Beklerken baktı hep bir yerlere. Aşağısından geçen ailelere, yürüyen çiftlere, kahkaha atan arkadaşlara. İmrenirdi çoğu zaman. Ona da imrenilsin isterdi. Üşürdü insanlara bakarken, diken diken olurdu tüyleri. İçi ısınırdı bazen. Hem soğuğu hem de sıcaklığı severdi. Bir tarafı yorgandan ayrılmazken bir tarafı hep balkona koşardı. Kıyafetleri ince olsa da, titrese de istemezdi çünkü severdi beklemeyi, bakmayı, hayal etmeyi, sevmeyi severdi.

Kediler görürdü, kuşlar görürdü. Uzaklardaki dağları, elektrik tellerini gördü. Gün doğumunda cıvılayan kuşları, gün batımında çok da uzakta olmayan düğün salonundan duyulan sesleri dinlerdi kahvesiyle. Niye sıkılırdı ki? Açardı müziğini, takardı kulaklığını. Bazen ağlardı, bezen katılana kadar güler, bazen de duygusuzca insanlara, uzaklara bakıp hayaller kurardı balkonunda. Onlar gibi olmak isterdi bazen. Adsız.

Onlardan daha fazla adsız olmuştu belki de. Yukarı bakanlar için o da adsız değil miydi? Öyleydi.

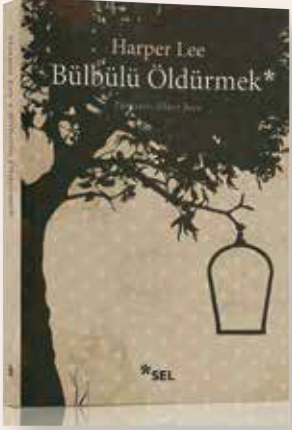
Balkonda adsız oluyordu. Adı olmadığı zamanları seviyordu. Adın olmadığı zaman hikayen de yoktur çünkü. O yukarı bakanlar için sadece kısa saçlı bir kızdı. Merak ederdi hep onun hakkında düşünülenleri. Ne demişlerdi acaba? Bilemezdi. Kimse bilemezdi.

Severdi bilinmezliği. İnsanların bilinmezliğini. Bilmedikleri, hayatlarının ufak bir diliminde onlar bilmesine de var olurdu kız. Bakardı uzun uzun, anlamaya çalışırdı insanların hayatını. O çocuğun neden kışın şortla ip atladığını, küçük çocuğun neden ağladığını bilmek isterdi. Düşünürdü.

Başka hayatları, hataları, doğruları, pişmanlıkları düşünürdü ki kendi iç acısı hayatından biraz uzaklaşabilsindi. Bencillik miydi bu?

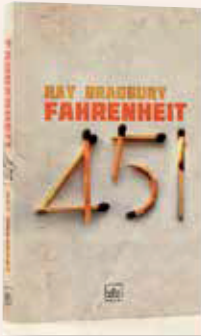
Annesi gelirdi yine, içeri çağırırdı üşümesin diye. Oysa kız severdi üşümeyi. Buz gibi olduktan sonra yorganının kollarına atlamayı severdi.

BUNLARI OKUDUK MU ?

"Başka insanların yüzüne bakabilmek için ilk önce kendi yüzüne bakabilmeliyim. Çoğunluğa bağlı olmayan tek şey insanın vicdanıdır."

1960 yılında yayınladığından bu yana bütün edebiyat severlerin gönlünde özel bir yer edinen muhteşem bir klasik. 20. Yüzyılın başlarında ABD'nin güneydoğu eyaletlerindeki insan davranışı ve ortak vicdan konularını ele alıyor.

"Kitap yakmaktan daha kötü suçlar vardır. Bunlardan biri de kitap okumamaktır."

Kitapsız bir dünyayı gözler önüne seren başarılı bir distopyadır.

1984 – George Orwell
"Bağlılık, düşünmemek demektir, düşünmeye gerek duymama demektir. Bağlılık, bilinçsizliktir."

1948 yılında yazılan, zekice kurgulanmış, politik anlamda devrim niteliği taşıyan bir kitap. 1984 yılı geçse de, günümüzü ve geleceği simgeleyen yazıldığı dönemin çok ötesinde olan bu roman güncelliğini hiç bir zaman yitirmeyecek.

"Çocuklar boyama kitabı değildir. Onları en sevdiğin renklere boyayamazsın..."

Dönüp dönüp baştan okuyacağınız gerçek bir dostluğun hikayesidir. Daha önce hiçbir romanda değinilmemiş tarihin perde arkasını önümüze seren bu roman, etnik ve dini farklılıklara rağmen birbirinden kopamayan iki dostun hikayesini anlatıyor.

"İnsanın yüreğinin iyi olması için akla ihtiyacı yoktur. Bana zaten bu ikisi birlikte pek olmuyor gibi geliyor. Gerçekten akıllı bir adama bakıyorsun, hiç de iyi biri olmadığını görüyorsun."
Fareler ve İnsanlar, iki mevsimlik tarım işçisinin arasındaki dostluğun karmaşık bir hikayesini ele alıyor. En büyük hayalleri küçük bir toprak satın alıp insanca yaşamaktır. Ne yazık ki, fareler ve insanların en iyi düşünülmüş planları genellikle boşa çıkar.

"Sakin kimseye bir şey anlatmayın. Herkesi özlemeye başlıyorsunuz sonra."

Gönülçelen adıyla da bilinen Çavdar Tarlasındaki Çocuklar, ergenlik çağındaki zorlukları ve yalnız bırakılmayı anlatıyor.

"Bütün hayvanlar eşittir ama bazı hayvanlar öbürlerinden daha eşittir."

Eşitlikçi bir toplum hayalinin diktatörlüğe geçişini anlatan muhteşem bir romandır.

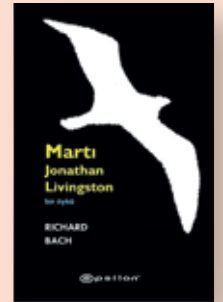
"Herkes beraberinde taşıdığı bir parmaklığın ardında yaşıyor. Şimdi hayvanlarla ilgili bunca şey yazılmasının nedeni de bu. Özgür ve doğal bir yaşama duyulan özlemin ifadesi. Oysa insanlar için doğal yaşam, insanca yaşamdır. Ama bunu anlamıyorlar. Anlamak istemiyorlar. İnsan gibi yaşamak çok güç, o nedenle hiç olmazsa kurgusal düzeyde bundan kurtulma isteği var."

Franz Kafka böcek metaforu üzerinden insanı düşünmeye ve hayatı sorgulamaya itiyor. Benliğini kaybeden bir insanın nasıl toplum ve ailesi tarafından dışlandığını ve ölüme terk edildiği çarpıcı bir şekilde ifade ediliyor.

"Suskunluğun siyah okyanusunda ki cam fanuslu bir dalgıç gibi yaşıyordu insan, kendisini dış dünyaya bağlayan halatın kopmuş olduğunu ve o sessiz derinlikten hiçbir zaman yukarı çekilmeyeceğini ayımsayan bir dalgıç gibi hatta."

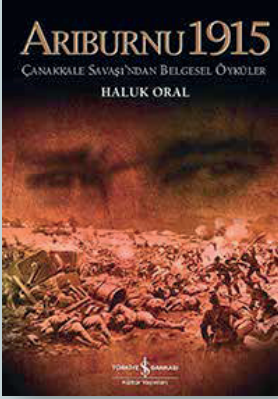
Bir oturuşta bitirebileceğiniz, akıcı bir dille yazılan etkileyici bir romandır.

"Cehaletimizi kırabiliriz, becerilerimizi, yeteneklerimizi ve zekamızı kullanarak kendimizi bulabilir, kendimiz olabiliriz. En önemlisi, özgür olabiliriz! Uçmayı öğrenebiliriz!"

Bir martının hayatı üzerinden bize kendi sınırlarımızı aşabileceğimizi söyleyen bir kitaptır.

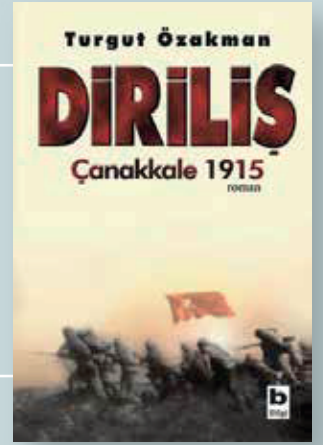
ÇANAKKALE KİTAPLARI

Çanakkale'de savaşan taraflar için siperin gerisi yoktu. Bir tarafta deniz, öbür tarafta yalçın sırt; siper tam bir kapandı. Ölümün her an kol gezdiği bu siperler, destanlaşan insan öykülerinin de mekanı olmuştu.

Kurtuluş Savaşı'nın taç kapısı, girişi olan Çanakkale Savaşı'nın destanı...Tarihin en eski milletlerinden birinin dirilişi... Ateşten geçerek, kan içinde, bir daha uyumamak, benliğini unutmamak, kandırılmamak, sömürülmemek, ezilmemek, ölmek üzere çılgık çılgıca dirilişi...Çanakkale Savaşı hiç böyle yazılmadı.

Turgut Özakman'ın, 353 baskı yaparak milyonlarca okura ulaşan Şu Çılgın Türkler kitabının da içinde bulunduğu üçlemenin ilk kitabı. Tüm yeni nesillere eşi olmayan bir armağan daha. Yazarın, Çanakkale ile ilgili dünyadaki bütün kitapları, internet sitelerini tarayarak yıllarca üzerinde çalıştıktan sonra, ucuz kahramanlık hikâyelerine, hamaset edebiyatına, şovence anlatıma yer vermeden kaleme aldığı, olağanüstü zaferin hikâyesi.

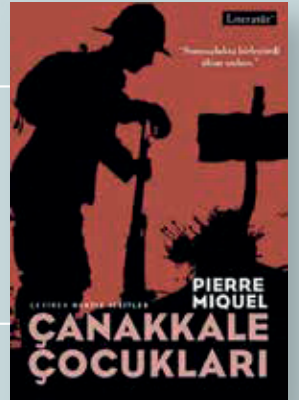

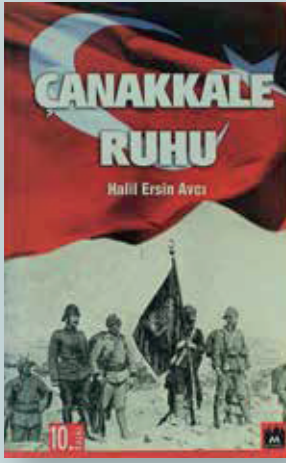
Çanakkale'de düşman, hem teknik açıdan hem de silah, mühimmat, gıda ve giyecek açısından mükemmeldi. Dünyanın en güçlü armadası ve en eğitimli ordusuydu. Osmanlı Devleti ise ne askerlerinin karnını doyurabiliyor ne de onlara yeterli mühimmat verebiliyordu.

Buna rağmen imkansız başardık! Peki, tek dişi kalmış canavarın yenilmesi nasıl mümkün olabildi? Osmanlı, yıllarca emek vererek imanlı, yürekli, fedakar, cefakar insanı yetiştirmiş; o insan da imkansızlıklardan imkan çıkararak Çanakkale Zaferi'ni kazanmıştır.

Bu eser imkansızlığa teslim olmayan, yokluğa boyun eğmeyen, böylece bir milletin yeniden dirilişine ruh üfleyen besmeleli dudakların imanlı yüreklerin hikayesini anlatıyor. Topun tüfeğin değilçelik gibi iman dolu göğüslerin, su gibi berrak zihinlerin, ok gibi hedefe kilitlenmiş kararlı iradelerin hikayesi... Bu hikayeden arta kalan: Ne kadar Seyit Onbaşı yetişirse, o kadar Ocean zırhlısı batacaktır!

Kim bu çılgınlar diye sordu Albay Ruef, atlıları dürbünle izlerken. Kazmacı Türkler, Albayım. Kalenin duvarını yıkanlar. Sanki yediklerini sindirmek için gezintiye çıkmışlar. Gördüğünüz gibi onları hiçbir şey durduramaz. Henüz çok gençtiler ve bir gemiye bindirilip savaşa gönderildiler. Ne savaşmayı biliyorlardı ne de gittikleri yeri. Osmanlı toprakları üzerinde oynanan büyük oyunun birer piyonuydular sadece, Fransa'dan, Cezayir den, İngiltere den, Hindistan dan, Avustralya dan gelen bu genç çocuklar.

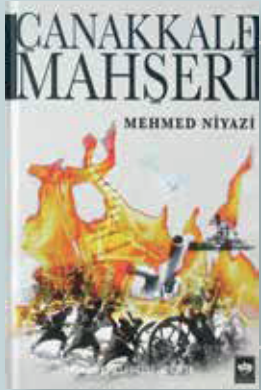
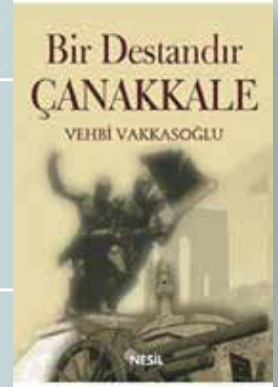

Artık tükendiği, tarihten silineceği düşünülen Osmanlı Devleti'nin, üzerindeki tozları silerek ayağa kalkışından bugüne tam 100 yıl geride kaldı. Ancak tarihte bu kadar kritik bir rolü olan Çanakkale Savaşı'na son yıllarda gösterilen ilgiye rağmen hâlâ savaşın kıymeti, nedeni ve niçini tam anlamıyla anlaşılamamıştır. Öyle ki savaşla ilgili tartışmalar hep kabuğa takılmış, bir türlü öze inememiştir. Ardından küllerinden doğan yeni Türkiye ve yeni neslin de Çanakkale Zaferi'nin 100. yılında bu zaferi ne kadar anlayabildiği de tartışmalı bir mevzudur. Halil Ersin Avcı bu çalışmasıyla savaşla imha olma aşamasına gelen milletin gençliğini, şimdi aynı savaşı anlamaya ve burada hayatlarını verenleri yaşatma azmine bir miras gibi sahip çıkmaya davet ederek Çanakkale Savaşı tarihini kısaca hatırlattıktan sonra örnek yaşam hikâyelerine de değiniyor ve en önemlisi herkesi Çanakkale Cephesi'nde ortaya çıkan birlik ve beraberlik ruhu olan Çanakkale Ruhu'nu hissetmeye çağırıyor.

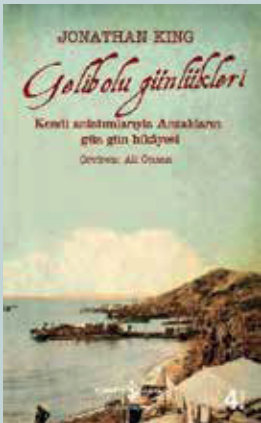
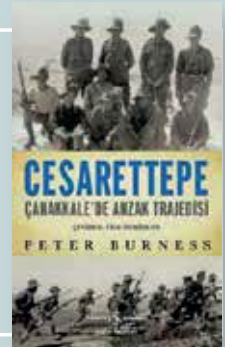
Çanakkale Savaşı'nın ve orada canlarını veren şehitlerimizin neler için fedakârlıkta bulunduklarının tam olarak anlaşılmasının ortaya konan birlik ve beraberlik ruhunu, yani Çanakkale Ruhu'nu milletimize anlatmanın tam zamanı!

Çanakkale, altı asır üç kıtaya hükmeden şanlı Osmanlının son zaferi ve İstiklâl Harbimizin habercisi... "Yedi Düvel'in "hasta adam" dedikleri Osmanlı'ya son darbeyi vurmak isterken kazdıkları kuyuya düştükleri yer... Aslında Çanakkale Zaferi için ne söylene az... Yıllar süren titiz araştırmaların sonucu olan bu eser, gerçek tarihin nasıl ve kimler tarafından yazıldığını ortaya koyuyor, tabii ki ibret almasını bilenler için...

Çanakkale Mahşeri "cihânın yedi ikliminden" Türk'ün aziz topraklarına "kaynayan bir kum gibi" sökün edip gelmiş, Türk'ü tarihten ve hatta beşeriyet hafızasından söküp atmaya ahdetmiş düşman karşısında, Türk'ün "göğsündeki kat kat imanla" ve kanının her damlasıyla verdiği cevabın destanıdır. Çanakkale Mahşeri asırlardır Anadolu coğrafyasında çalınan mayanın bozulmayacağına, en sağlam istihkâmın vatanını nâmûs bilenlerin pâk yürekleri olduğunun, "rükû" haricinde cihâna nizam vermiş başların asla eğilmeyeceğinin destanıdır. Mehmed Niyazi'nin 1998 yılında yayınlandığı ilk günden bu yana büyük bir ilgiyle okunan romanı, Çanakkale muharebelerinin en gerçekçi anlatıldığı eserlerin başında geliyor. Bir muharebede tek bir neferin bile ne kadar önemli olduğu malumdur. Çanakkale Mahşeri romanını da, bu hakikatin âdeta bir tezahürü olarak kaleme alan Mehmed Niyazi, Çanakkale siperlerindeki en üst rütbelilerden en düşük rütbelilere kadar bizleri sayısız kahramanın dünyasında gezdirir.

Avustralya askeri tarihindeki en büyük trajedilerden biri, yüzlerce Avustralyalı hafif süvariye Türklerin yoğun tüfek ve makineli tüfek ateşine rağmen tekrar tekrar hücum emrinin verildiği 7 Ağustos 1915 tarihinde yaşandı. Nafile bir teşebbüstü ve yaşanan katliam o tarihten beri her neslin kanını dondurduğu gibi tarihçilerin de en merak ettikleri konulardan biri haline geldi. Peter Weir'in meşhur filmi Gallipoli 'de başarıyla canlandırılan Cesarettepe hücumu, Çanakkale hareketinin beyhudeliğinin ve oradaki askerlerin cesaretinin en güzel göstergesidir. Peter Burness Hafif süvari alaylarının tertibini, talimini, teşkilatını ve o birliklerde görev yapan subayların özgeçmişlerini teferruatıyla ele almıştır. Muharebeye dair canlı anlatımında, hiçbir umut kalmadığı halde neden intihardan farksız hücumlara devam edildiğine dair bir cevap bulmaya da çalışmıştır. Yazar bu yeni baskıya, 1996'da ilk yayımlandığından bu yana gün ışığına çıkan yeni bilgilerin yanında yeni haritalar ve fotoğraflar da eklemiştir.

Gelibolu Günlükleri, 240 gün süren seferin sıcaklığına yazılmış birçok günlük ve mektuptan derlenen ilk kroniğidir.

Her an ölebileceklerini bilen askerler, günlüklerine ve mektuplarına (kimi zaman hemen öldürülmeden önce) cephede yaşadıklarını yazdılar. Kimi yazarak kendini rahatlatı, belki korkularını paylaştı ya da aklını yitirmeye çalıştı. Kimi ise sadece, savaşların ne kadar korkunç olduğunu yakınlarına anlatmak istedi.

"Türkler öyle kötü insanlar değil. Birkaç gün önce Fransızca yazılmış bir mesaj gönderdiler, 'yiğit Avustralyalı yoldaşlara' diye başlayan mesajda sigara karşılığında sığır eti konservesi istiyorlardı. Siperler bazı yerlerde sadece 15 metre uzaklıktaydı, bu yüzden birbirimizle haberleşmemiz çok kolaydı."

"Gün içinde yiyecekleri karşılıklı olarak siperin çıkıntısına koyuyor ve gönderiyorduk. Bu sabahın ilk saatlerinde Türklerle bizim arkadaşlar arasında sıradışı bir dostlukla değiş tokuş yapıldı. Bizim çocuklardan bazıları doğrudan düşman siperlerine gidip konserve, reçel, sigara vb. takas ettiler. Yapılanlar her şeyiyle çok güzeldi ve buradaki savaşın ne kadar gereksiz olduğunu gösteriyordu."

Çanakkale Savaşı'nı En İyi Şekilde Anlatan İzlenesi 17 Dizi ve Film

1. Son Umut (2014)

Avusturalyalı bir çiftçi olan Connor, üç oğlunu da Çanakkale Savaşı'na göndermiştir. Çanakkale Savaşı'nın ardından Türkiye'ye gelen Connor'ın tek hedefi uzun süredir haber alamadığı oğullarının izini bulabilmektir. Connor'ın İstanbul'da başlayıp Çanakkale'ye ve oradan da ülkenin çeşitli yerlerine uzanan bu arayış yolculuğunda en büyük destekçileri Türk subayları Hasan ve Cemal olacaktır.

2. Queen of the Desert (2015)

Film; yazar, gezgin, arkeolog, araştırmacı ve aynı zamanda 20 yy. sonunda İngiliz İmparatorluğu'nda siyasi bir figür olan Gertrude Bell'in hayatını anlatıyor. Filmde Çanakkale Savaşı yan konu olarak geçmektedir.

3. Çanakkale Geçilmez (2008)

Çanakkale Savaşı'nı anlatan yerli animasyon. Animasyon süre olarak kısa sayılabilir ancak cep-
hedeki pek çok bilindik olaya değinmiş.

4. Tell England (1931)

1931'de çektiği ilk Çanakkale konulu film olma özelliğini taşıyan Tell England, savaşa İngilizlerin gözünden bakan aynı adı taşıyan romandan esinlenilmiş bir yapımdır.

5. Çanakkale Çocukları (2012)

Avustralya asıllı İngiliz vatandaşı olan Kathrine 1. Dünya Savaşı'nın alevlendiği yıllarda İttihat ve Terakki örgütünün öne çıkan adamlarından olan Kasım Bey ile evlidir. Bu evlilikten de Osman ve James isimli iki erkek çocuk dünyaya getirmiştir. Babaları Kasım Bey, Osman'ı madenleri tanıma-
ya, James'i ise eğitim için İngiltere'ye yollamıştır.

6. Son Mektup (2015)

Tayyareci Yüzbaşı Salih Ekrem I. Dünya Savaşı sırasında gönüllü olarak Çanakkale cephesine gider. savaşın çetin koşulları altında askerlerin hayatta kalması için mücadele veren Nihal Hemşire ile burada tanışır. Salih Ekrem ve Nihal zorlu şartlar altında, bir de Fuat adından kimsesiz bir çocuğu sahiplenirler.

7. Çanakkale Yolun Sonu (2013)

Takvimler Nisan 1915'i gösterdiğinde I. Dünya Savaşı'nın en çetin cephelerinden biri olan Çanakkale'de işgalci güçler aylardır sürdürdükleri kuşatmadan aylardır hiçbir şey elde edememiş haldedirler. Anzak güçleri daha sonra kendi isimleriyle anılacak olan Anzak Koyu'nda mağlup edilmişlerdir.

8. Çanakkale 1915 (2012)

Birinci Dünya Savaşı ve Çanakkale Savaşı'nda yaşananlar, şehitler, geri kalanların evlerine dönmesi konu edilmektedir. Kurtuluş Savaşı hazırlıklarında Çanakkale'de başarılı olan 96. Alay'dan geriye kalanlar bir araya getirilir ve bu alay, Kurtuluş Savaşı'nda da çok başarılı olur.

9. Bir Millet Uyanıyor (1966)

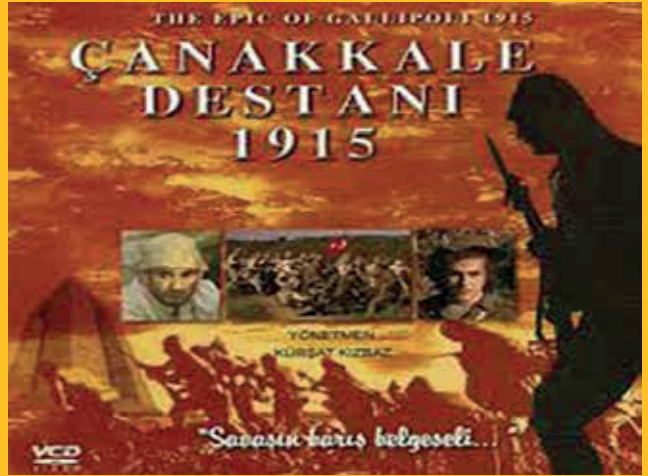
Birinci Dünya Savaşı ve Çanakkale Savaşı'nda yaşananlar, şehitler, geri kalanların evlerine dönmesi konu edilmektedir. Kurtuluş Savaşı hazırlıklarında Çanakkale'de başarılı olan 96. Alay'dan geriye kalanlar bir araya getirilir ve bu alay, Kurtuluş Savaşı'nda da çok başarılı olur.

10. Sarı Siyah (2013)

1915 yılında Osmanlı devleti dört cephede savaşmaktadır. Trablusgarp ve Balkan savaşları bitmiş, Sarkamış faciasının ardından da İngiliz-Fransız donanması Çanakkale boğazına kadar gelmiştir. Cihad çağrısı yapılmıştır. Arkadaşı Nedim'in şehit düştüğü bu savaştan kendisi de ağır yaralı çıkan Hasan, Ege'de bulunan annesi ve kardeşi Mehmet'in yaşadığı kendi kasabasına geri döner.

11. Çanakkale Destanı 1915 (2005)

1915... Gelibolu... Dünya tarihini değiştiren bir savaş. Milyonların kaderinin düğümlendiği bir coğrafya. 2. Dünya Savaşı'nın Normandiya Çıkartması'na kadar, tarihin kaybettiği en büyük amfibi harekattır. Cesaretin kahramanlığa dönüştüğü onurlu bir hikayedir.

BU FİLMLERİ İZLEDİK Mİ ?

American Beauty/Amerikan Güzel

Başrollerinde Kevin Spacey, Annette Bening ve Thora Birch gibi oyuncuların yer aldığı 1999 ABD yapımı “Amerikan G zeli”, orijinal adıyla “American Beauty”, 2000 yılındaki Oscar  d lleri’nde  d lleri silip s p rm şt . Oscar’a 8 dalda aday olan kült film, “En İyi Film” de dahil olmak üzere, 5 dalda Oscar kazanm şt . Yönetmenliğini Sam Mendes’in  stlendiğı Amerikan G zeli’nin konusu ise tam bir Amerikan Rüyası taşlaması. Orta sınıf bir ailenin yaşadığı bunalımları konu alan bu gerçekçi film, dışarıdan m kemm l görünen yaşamların yakından bakıldığında nasıl da yapay ve travmatik olabileceğini izleyicinin yüzüne vuruyor.

Babam ve Oğlum

 ağan Irmak’ın yönetmenliğini yaptığı 2005 yapımı dram filmi “Babam ve Oğlum”, 12 Eylül Darbesi döneminde yaşanan bir aile dramı. ‘Babam ve Oğlum’, gördüğü işkence ve yattığı hapisten sonra hastalanan Sadık ve oğlu Deniz’in, Sadık’ın senelerdir g r şmediğı anne ve babasına yaptığı zorunlu ama duygu dolu ziyareti konu alıyor. Başrollerinde  etin Tekind r, Fikret Kuřkan, Hümeyra, Binnur Kaya ve Ege Tanmam gibi isimlerin yer aldığı, izleyiciyi gözyaşlarına boğ n efsane Türk filmi “Babam ve Oğlum”, vizyona girdiğı 2005 yılında 3.500.000 izleyici sınırını aşm ştı. İstanbul Film Festivali’nde de birçok ödüle layık görülen  ağan Irmak filmi, yönetmenin ikinci uzun metrajlı filmiydi.

Godfather/Baba Serisi

Gelmiş geçmiş en ünlü mafya serisi/  le-mesi ‘Baba’, orijinal ismiyle ‘The Godfather’ı bilmeyen çok azdır. Francis Ford Coppola yönetmenliğinde çekilen, hepsi birer sinema şaheseri olan 3 film de izlem den  lm meniz gereken filmlerden bizce. Sicilyalı mafya ailesi Corleoneler’i merkezine alan filmde aile reisi olan “Baba”yı efsanevi aktör Marlon Brando canlandırırken, Don Vito Corleone’nin oğlu, veliaht Michael Corleone’iyse Al Pacino canlandırıyor. Diane Keaton ve Robert De Niro’nun da kadrosunda yer aldığı film   lemesi ‘The Godfather’, “En İyi Film” de dahil kazandığı 3 Oscar  d l ’yle, Oscar  d lleri’ne doymayan yapımlardan. Etkileyici tema m ziğı,  ekildiğı yıllar olan 70’lere göre oldukça ileride olan yapım tekniğı, inanılmaz oyunculukları, Don Vito Corleone’nin "Ona reddedemeyeceğı bir teklif yapacağım." repliğı gibi akılda kalan replikleriyle ‘Baba’ üçlemesini izlem yen bin pişman!

Mart- Nisan Aylarında Dünyaya Gelen Yazar ve Şairlerimiz

MAKSİM GORKI (28 MART 1868)

Gorki, nakliyecilik yapan babasını 5 yaşındayken kaybeder ve annesi yeniden evlenince doğum yeri olan NijniNovgorod'a döner. 11 yaşında tamamen öksüz kalır, anneannesi ve büyük babası tarafından NijniNovgorod'da büyütülür. Masalları ile büyüdüğü anneannesinin, üzerinde büyük etkisi vardır. Gorki yalnızca birkaç ay okula gidebilmiştir. 8 yaşında çalışmaya başlar, bu sayede Rus işçi sınıfının yaşamını yakından tanır. Bir gemide bulaşıkçılık yaparken okuma merakı sarar. İlk gençlik yıllarını Kazan'da geçiren Gorki, Aralık 1887'de intihar girişiminde bulunur. Sonraki 5 yıl boyunca değişik işlerde çalışarak, daha sonra yazılarında kullanacağı pek çok izlenimi edindiği büyük Rusya turuna çıkar. Gorki'nin daha sonra eserlerinde görülen güçlü betimlemeler ne kadar keskin bir gözlemci olduğunu gösterecektir.

REFİK HALİT KARAY (15 MART 1888)

Bolu Mudurnu'dan İstanbul'a göçen Karakayış ailesinden Maliye Başveznedarı Mehmed Halid Bey'in oğlu olarak 15 Mart 1888'de İstanbul'da doğdu. Galatasaray Sultanisi'nde ve Hukuk Mektebi'nde okudu. Maliye Nezareti'nde (Hazine ve Maliye Bakanlığı) memur olarak çalıştı. Yazıları yüzünden 1913'te önce Sinop'a sürüldü. Daha sonra Çorum, Ankara, ve Bilecik'e gönderildi. İstanbul'a dönünce bir süre Robert Kolej'de Türkçe öğretmenliği yaptı. Posta-Telgraf Umum Müdürlüğü'ne atandı. Bu sırada Hürriyet ve İtilaf Fırkası'na üye oldu, Aydede adlı siyasi mizah dergisini çıkarmaya başladı.

İstiklal Savaşı aleyhine yazdığı yazılardan ötürü vatan hainliğiyle suçlandı, Yüzellilikler listesine alındı. Uzun süre yurt dışında, Beyrut ve Halep'te sürgün yaşadı. Mustafa Kemal Atatürk'e yazdığı şiir ve mektuplarla, Yüzellilikler listesindekilerin affedilmesinde önemli rol oynadı. 16 senelik sürgün hayatının ardından 1938 yılının Temmuz ayında yurda döndü. 1948 yılında, Aydede dergisini tekrar yayımlamaya başladı.

18 Temmuz 1965'te İstanbul'da vefat eden Karay, Zincirlikuyu Mezarlığı'na defnedildi.

KEMAL TAHİR

(13 MART 1910)

Türk edebiyatının en üretken roman yazarlarından birisidir. Sol dünya görüşüne sahip olan yazar, Marksizm'i Türk toplum yapısına uyarlamak için toplumu anlamaya çalışmış, edindiği bilgileri romanları yoluyla okuyucularına aktarmıştır.

İlk kitabı, 1936'da yayımladığı "Namık Kemal için diyorlar ki" adlı kitapçık oldu. Kitapçık, Namık Kemal hakkında yaptığı yedi soruluk ankete çeşitli şair ve yazarlar tarafından verilen yanıtlardan oluşmaktaydı. Falih Rıfkı Atay, Vâlâ Nuredin, Hüseyin Cahit Yalçın, Peyami Safa, Ercüment Ekrem Talu, Sadettin Nüzhet Ergun, Kerim Sadi Cerrahoğlu, Dr. Fuad Sabit, Nâzım Hikmet, Hüseyin Avni Şanda ve Suat Derviş'in yanıtlarını ve Kemal Tahir'in onlar hakkındaki saptamalarını içeren kitapçık, edebiyat dünyasında geniş yankı buldu[1]. 1937'de ikinci kitabı olan "Bir Çalgıcının Seyahatı" adlı romanı yayınlandı.

Suat Derviş'in 1937 yılında Tan Gazetesi'nde tefrika edilmesi için yazmaya başladığı Bu Roman Olan Şeylerin Romanıdır isimli çalışmasını Kemal Tahir bitirmiştir. Tan gazetesi Suat Derviş'i muhabir olarak Sovyetler Birliği'ne gönderdiğinde romanı yarım kalmış, Derviş hazırladığı taslakları Kemal Tahir'e bırakmış, yolculuğu sırasında iki defter ile romanın devamını yazdıysa da gazete, tefrikanın yeterince ilgi görmediğini söyleyerek Kemal Tahir romanın sonunu yazmasını istemiştir. Son kısmını Kemal Tahir tamamladığı roman 81 yıl sonra İthaki Yayınları tarafından kitap olarak basılmıştır.

ORHAN VELİ KANIK

(13 NİSAN 1914)

Orhan Veli Kanık (13 Nisan 1914 – 14 Kasım 1950), daha çok Orhan Veli olarak tanınan Türk şairdir. Melih Cevdet ve Oktay Rifat ile birlikte yenilikçi Garip akımının kurucusu olan Kanık, Türk şiirindeki eski yapıyı temelinden değiştirmeyi amaçlayarak sokaktaki adamın söyleyişini şiir diline taşıdı. Şair otuz altı yıllık yaşamına şiirlerinin yanı sıra hikâye, deneme, makale ve çeviri alanında birçok eser sığdırdı.

Yeni bir zevk ortaya çıkarabilmek için eski olan her şeyden uzak duran Orhan Veli, hece ve aruz ölçülerini kullanmayı reddetti. Kafiyeyle ilkel; mecaz, teşbih, mübalağa gibi edebi sanatları gereksiz bulduğunu açıkladı. "Geçmiş edebiyatların öğrettiği her şeyi, bütün geleneği atmak" amacıyla yola çıkan Kanık'ın bu arzusu şiirinde kullanabileceği teknik olanakları azaltsa da şair, ele aldığı konular, bahsettiği kişiler ve kullandığı sözcüklerle kendine yeni alanlar oluşturdu. Yalın bir anlatımı benimseyerek şiir dilini konuşma diline yaklaştırdı. 1941 yılında, arkadaşlarıyla birlikte çıkardıkları Garip adlı şiir kitabında bu fikirlerinin örnekleri olan şiirleri yayınlandı ve Garip akımının doğmasına sebep oldu. Bu akım özellikle 1940-1950 yılları arasında Cumhuriyet dönemi şiirinde büyük etki bıraktı. Garip şiiri hem yıkıcı hem de yapıcı özelliği ile Türk şiirinde bir mihenk taşı kabul edilir.

Ankara'da belediyenin kazdığı bir çukura düştü ve başından hafifçe yaralandı. İki gün sonra İstanbul'a döndü. 14 Kasım 1950'de bir arkadaşının evinde öğle yemeği yerken fenalık geçiren şair hastaneye kaldırıldı. Beyinde damar çatlaması yüzünden başlayan rahatsızlığın sebebi doktor tarafından anlaşılamadı ve Kanık'a alkol zehirlenmesi teşhisiyle tedavi uygulandı ancak beyin kanaması geçirdiği sonradan anlaşıldı. Aynı akşam sekizde komaya giren şair gece 23.20'de komadan çıkamayarak Cerrahpaşa Hastanesi'nde hayata veda etti.

AHMED ARİF

(21 NİSAN 1927)

23 Nisan 1923'te Diyarbakır'da dünyaya geldi. Asıl adı Ahmet Hamdi Önal'dır. "Ahmed Hamdi" dedesinin adı; yazın hayatında kullandığı "Ahmed Arif" ismindeki "Arif", babasının ön adıdır.

Yükseköğrenimi için Ankara'ya gitti. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi felsefe bölümüne kaydoldu, ancak mezun olmadı. Faruk Nafiz, Ahmed Muhip, Ahmed Hamdi, Cahit Külebi, Behçet Necatigil gibi o dönemin ünlü şairlerinin etkisinde şiirler yazdı. İnkılapçı Gençlik ve Meydan dergilerinde yazdığı şiirlerle adını duyurdu. Özgün şiirsel yapısını yansıtan şiirleri 1948'de yayımlatmaya başladı. Attilâ İlhan'ın düzenlediği ve Varlık dergisinin yayımladığı Şiirler-1948 adlı antolojide yer alan Rüstemo başlıklı şiiri ilk şiiri kabul edilir.

Şair, Ankara'daki evinde 2 Haziran 1991 tarihinde geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi.

BEHÇET NECATİGİL

(16 NİSAN 1916)

16 Nisan 1916 tarihinde İstanbul'da doğdu. İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu ve Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu. Kars, Zonguldak ve Kaba-
taş Erkek Lisesi'nde, İstanbul Eğitim Enstitüsü'nde edebiyat öğretmenliği yaptı. 13 Aralık 1979'da İstanbul'da öldü.

İlk şiiri, lise öğrencisi olduğu yıllarda, 1935'te Varlık dergisinde çıktı. O tarihten ölümüne kadar hep şiirin ve edebiyatın içinde oldu. Şiirlerinde evler, aile, çevre, aşklar, bunalımlar, hastalıklar, yalnızlıklar ve ölüm onun kendine has anlatımı ile, çok defa kısa mısralar halinde dile gelir. Ufku zengin ve derin, sahneler canlandırır.

İlk şiirlerindeki açık ve yalın söyleyiş, sonra soyuta dönük bir havaya bürünür. Eski ve yeni kelimeleri birlikte ustaca şiirine yerleştirir. Mısralarına değişik ve yeni bir biçim oluşturmaya çalışmıştır. Sağlam, tutarlı ve özel bir şiir dünyası vardır.

MARK TWAIN

(21 NİSAN 1910)

Gorki, nakliyecilik yapan babasını 5 yaşındayken kaybeder ve annesi yeniden evlenince doğum yeri olan NijniNovgorod'a döner. 11 yaşında tamamen öksüz kalır, anneannesi ve büyük babası tarafından NijniNovgorod'da büyütülür. Masalları ile büyüdüğü anneannesinin, üzerinde büyük etkisi vardır. Gorki yalnızca birkaç ay okula gidebilmiştir. 8 yaşında çalışmaya başlar, bu sayede Rus işçi sınıfının yaşamını yakından tanır. Bir gemide bulaşıkçılık yaparken okuma merakı sarar. İlk gençlik yıllarını Kazan'da geçiren Gorki, Aralık 1887'de intihar girişiminde bulunur. Sonra-ki 5 yıl boyunca değişik işlerde çalışarak, daha sonra yazılarında kullanacağı pek çok izlenimi edindiği büyük Rusya turuna çıkar. Gorki'nin daha sonra eserlerinde görülen güçlü betimle-meler ne kadar keskin bir gözlemci olduğunu gösterecektir.

Mart-Nisan

Aylarında Kaybettiğimiz

Yazar ve Şairlerimiz:

ÖMER SEYFETTİN

(6 MART 1920)

Türk edebiyatının önde gelen hikâye yazarlarından. Türk kısa hikâyeciliğinin kurucu ismidir. Ayrıca edebiyatta Türkçülük akımının kurucularından olup Türkçede sadeleşmenin savunucusudur.

11 Mart 1884 yılında Gönen, Balıkesir'de doğdu. Yüzbaşı Ömer Şevki Bey'le, Fatma Hanım'ın ikisi küçük yaşlarda ölen dört çocuğundan biridir. Öğrenimine Gönen'de bir mahalle mektebinde başladı. Ömer Şevki Bey'in görevinin nakli dolayısıyla Gönen'den ayrılan aile, İnebolu ve Ayanık'tan sonra İstanbul'a geldi.

Ömer Seyfettin, önce Mekteb-i Osmanî'ye, 1893 ders yılı başında Askerî Baytar Rüştiyesi'nin subay çocukları için açılmış özel sınıfına kaydedildi. Bu okulu 1896'da tamamlayarak Kuleli Askeri İdadisi'ne yazıldı. Daha sonra Edirne Askeri İdadisi'ne nakil olarak eğitimine, arkadaşı Enis Avni ile birlikte burada devam etti. İlk edebi çalışmaları olan şiirlerini Edirne'deki öğrenciliği sırasında yazdı.

1900'de idadîyi bitirerek İstanbul'a döndü ve Mekteb-i Harbiye-i Şahâne'ye başladı. İstanbul'da Mecmua-i Edebiye dergisinde şiirlerinin yayımlanmasıyla yayın dünyasına girdi. Tenezzüh adlı ilk hikâyesi bu dönemde, 13 Nisan 1902 tarihinde Sabah dergisinde yayımlandı. 1903 yılında Makedonya'da çıkan karışıklık üzerine "sınıf-ı müstacele" denilen bir hakla okulundan imtihansız şekilde, 19 yaşında mezun oldu.

1917'den ölüm tarihi olan 6 Mart 1920'ye kadar geçen zamanda, birçok olumsuz duruma rağmen verimli bir hikâyecilik döneminin içinde olmuştur. Bu dönemde on kitap dolduran yazar, 125 de hikâye yazdı.

Hikâye ve makaleleri Yeni Mecmua, Şair, Donanma, Büyük Mecmua, Yeni Dünya, Diken ve Türk Kadını gibi dergilerle Vakit, Zaman ve İfham gazetelerinde yayınlandı. Bir yandan da öğretmenlik görevini sürdürdü.

25 Şubat 1920'de hastalığı artmaya başladı ve 4 Mart'ta hastaneye kaldırıldı. 6 Mart 1920'de hayatını kaybetti. Önceden teşhis edilememiş olmakla beraber, yapılan otopsi sonucunda hastalığının "şeker" olduğu anlaşıldı. Naaşı önce Kadıköy Kuşdili Mahmut Baba Mezarlığı'na defnedildi. Daha sonra buradan yol geçeceği veya bölgeye araba garajı yapılacağı gerekçesiyle mezarı, 23 Ağustos 1939'da Zincirlikuyu Mezarlığı'na nakledildi.

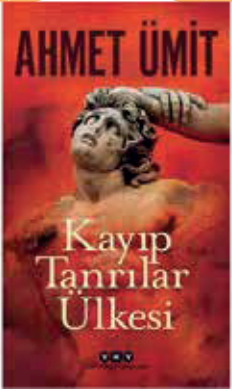
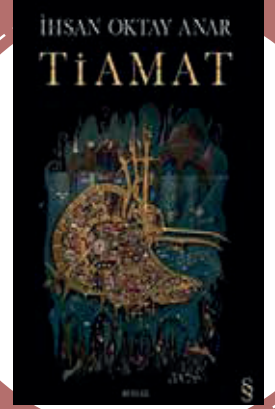

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

TİAMAT

“Başlangıçta her şey soğuk, boş ve anlamsızdı. Kutsal Rüzgâr sular üzerinde okşar gibi anafolarla esiyor, güneş ve ayın, burçlar ve yıldızların henüz yaratılmadığı zifirî gecede, gözleri mucizevî bir dokunuşla açılmış halde bizzat kendini, yani karanlığın yine ta kendisini gören kör tabiatı sanki teselli ediyordu. Onun uyanıp cisimleşmiş hâli olan diğer çelik canavarın belirsiz silueti ise satıhtaki zayıf aydınlığın hemen altında âdeta kımıltısızdı.”

İhsan Oktay Anar'ın derin denizlerde kurduğu âlemde, o belirsiz, kımıltısız siluetin hem içinde hem dışında, olağanüstü bir hikâyede, hikâyeyiz.

KAYIP TANRILAR ÜLKESİ

Ahmet Ümit'ten polisiyeyi arkeoloji ve mitolojiyle harmanlayan usta işi bir roman.

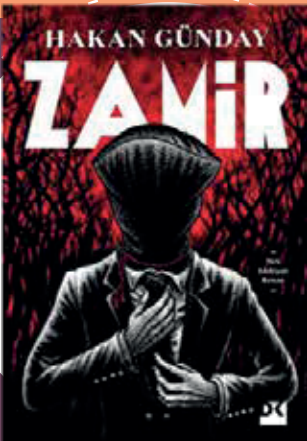
Berlin Emniyet Müdürlüğü'nün cevval başkomiseri Yıldız Karasu ve yardımcısı Tobias Becker, göçmenlerin, işgal evlerinin ve sokak sanatçılarının renklendirdiği Berlin sokaklarından Bergama'ya uzanan bir macerada, hayatı ve insanları yok etmeye muktedir sırların peşinde bir seri cinayetler dizisini çözmeye çalışıyor. Soruşturmanın Türkiye ayağında sürpriz bir ismin olaya dahil olmasıyla heyecanın dozu gitgide artıyor. Kayıp Tanrılar Ülkesi, Zeus Altarı ve Pergamon Tapınağı'nın gölgesinde mitlere günümüzde yeniden hayat verirken, suçun çağlar ve kültürler boyu değişmeyen doğasını bir tokat gibi yüzümüze çarpıyor.

“O yüzden unuttuk dediğiniz yerden başlayacağım. Unutmanın bedelini ödeyecek unutanlar. Cezaların en şiddetlisiyle ödüllendirilecek saygısızlık yapanlar, kalbi yerinden çıkarılacak beni kalbinden çıkaranların, yüzlerinin derisi yüzülecek benden yüz çevirenlerin...”

DEVAM AĞACI

Devam Ağacı, Murathan Mungan'ın çeşitli tarihlerde farklı mekânlarda yaptığı dokuz konuşmanın metinlerini bir araya getiriyor. Mungan'ın genel olarak hayatta ve sanatta kendine dert edindiği meselelere, temel ölçütlerine, yazı dünyasının temalarına ilişkin aydınlatıcı ipuçları taşıyan, sosyolojik bir kadrja alınmış metinler bunlar.

Devam Ağacı metinleri okura kendi dünyasını oluşturabilmiş yaratıcı bir sanatçının yoluna devam ederkenki ısrarını gösteriyor; yıllara yayılmış hassasiyetlerin, dikkatlerin üzerinden geçiyor, bazen de bunların altını çiziyor.

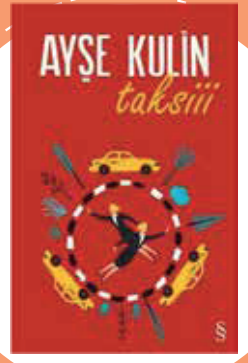
ZAMİR

Yeni bir binyılın arifesinde, Birinci Dünya Barışı Vakfı'nda çalışan Zamir'in görevi ne pahasına olursa olsun savaşları durdurma. Baş döndüren barış senaryoları, komplolar ve mücadeleler içinde Zamir şu soruya yanıt arar: İnsan nasıl barışır?

“Demek ki bu evrende her şey bir şarapnel. Ve genişlemekte olan, aslında bir şarapnel bulutu. Demek ki Samanyolu ve içindeki güneş ve etrafındaki dünya ve üzerindeki insan ve aklındaki her şey bir şarapnel. Düşüncesi, inancı, duygusu, icadı, hepsi. Demek ki insan insana saplanmak için var... Zaten öyle olmasaydı bu kitap olmazdı.”

TAKSi

Bu kitapta doksanlı yıllardan itibaren İstanbul taksilerinde yaşadıklarımın bir demet sundum okurlarıma. Turistleri, savunmasız yaşlıları, özellikle de yaşlı kadınları hedef alan taksici eziyetine sık maruz kalmış biri olarak yazdıklarımın çok kişinin yüreğine dokunacağına inanıyorum. Amacım, İstanbul'un taksii şoförlerini incitmek değil, sorunun çözümünü engelleyerek İstanbulluları kendi çıkarları için mağdur edenlere dikkat çekmek. Mesleklerini hakkıyla, namusuyla yapan çilekeş sürücülere ise saygılar olsun!

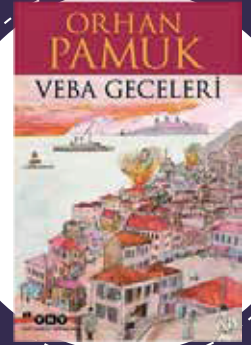
Balıkçı ve Oğlu

Toplumsal konulara duyarlılığı ile tanınan edebiyatçı ve fikir adamı Zülfü Livaneli, bu kez Ege balıkçıların ve hayal kurmaktan bile mahrum bırakılan göçmenlerin kaderine eğiliyor. Usta edebiyatçı Livaneli, Balıkçı ve Oğlu ile son yılların en can yakıcı ve büyük dramı "göçmenliği" balıkçı Mustafa, Mesude ve Samir bebek üzerinden anlatıyor. O güne dek sıcak evlerinde televizyondan izledikleri haberlerden aşına oldukları ölü insan bedenleri ve yarı ölü bir bebek evliliklerinin tam ortasına düşerek bir bomba etkisi yaratıyor; aile ilişkilerini bambaşka bir çehreye büründürüyor. Balıkçı ve Oğlu, Ege'nin tarihinden bugününe, balık çiftliklerine ve rant hırsıyla dağlara, kıyılara saldıran şirketlerin yarattığı ekolojik yıkıma dair çok şey söylüyor. Bunun ötesinde göçmenlerin bir bilinmeze doğru göze aldıkları yolculuğu, hayatta kalma çabalarını ya da ölümü; kısacası "deryaya yakın, dünyadan uzak" yaşamlarını odağına alıyor. Livaneli'nin belki de en şiirsel romanı olan Balıkçı ve Oğlu; aile, aşk, ebeveynlik, evlat, kadın dayanışması, dostluk, göç, doğa üzerine çağdaş bir epope. Zülfü Livaneli'nin, uzun bir aradan sonra yazdığı ve heyecanla beklenen yeni romanı Balıkçı ve Oğlu, ustalıkla seçilen tasvirlerle okurun zihninde capcanlı bir anlatı oluşturuyor.

Veba Geceleri

Orhan Pamuk'un üzerinde 5 yıldır çalıştığı Veba Geceleri, 1901 yılında 3. Veba Pandemisi döneminde Osmanlı'nın 29. Vilayeti Minger adasında geçiyor. Hem sürükleyici bir siyaset ve aşk romanı hem de Pamuk'un salgın, karantina, devlet ve birey konularını bir masal havasıyla tartıştığı bu tarihi roman, konusuyla yaşadığımız günlere de ışık düşürüyor.

HAZAN

Hazan, sonbahar demek. Hüzünle akraba olan bu sözcüğün bir başka anlamı özlem ve ayrılık mevsimi... bir diğeri sararıp solmuş, eski canlılığını kaybetmiş kimse. Kimi tanımlarında kendimi bulduğum bu kelimeyi çok sevdim ve madem ben de sonbahar mevsimindeydim ömrümün, kitabımın adını HAZAN koydum. VEDA ile başlayıp UMUT-HAYAT- HÜZÜN ve HAYAL ile sürdürdüğüm otobiyografik yolculuğumu HAZAN ile noktalıyorum. Kitabın hüznü dozu aşırıya kaçmasın diye komik ve mutlu anılarından da seçtim siz okurlarım için. Hayat bir döngüdür, baharer geç gelir ve yaza kavuşur. Benim bir kış günü yazmaya başladığım HAZAN ile siz bir yaz günü buluşacaksınız.

Okçu'nun Yolu

Her okun uçuşu farklıdır. Bin ok atarsan, bini de sana farklı bir yol gösterecektir: Okçunun yolu işte budur.

Paulo Coelho'nun Okçu'nun Yolu'nda dile getirdiği öğretisi sadece okçuluğa değil hayatın her alanına uygulanabilecek, yolu nice erdemden geçen bir ilkeler bütünü.

"Kaleme aldığım bu metinde yay, ok, hedef ve okçu aynı gelişim ve sınama mekanizmasının bütünleyici birer parçası."

Paulo Coelho

EMEĞİ GEÇENLER

EDİTÖR

AYŞEGÜL BENLİ
TUĞÇE SOYAT

EMEĞİ GEÇEN ÖĞRETMENLERİMİZ

GİZEM KAYA
MELTEM KARAKAŞ

EMEĞİ GEÇEN ÖĞRENCİLERİMİZ

İPEK DUYUK
MERT GEREN
ZEYNEP UZ
ELİF UZ
ELİF TAŞÇI
ECRİN NAZ YILDIZ
TÜRKER AĞAOĞLU
RÜYA KARABULUT

GRAFİK TASARIM

EMİNE AYTEKİN
İREM AKIN